Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 110 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 11, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 11-го ЧЕРВНЯ 1997 р. Ч. 110 РІК CIV.

Керівники боротьби з корупцією в Україні відбули наради у Вашінґтоні

Вашінґтон (Р. Л.). — Не минуло три тижні від візити в американській столиці Президента Леоніда Кучми (14–16-го травня), як Україна вислала сюди свою передову групу у війні проти корупції й злочинности. Делеґацію очолив Василь Дурдинець, перший віцепрем'єр-міністер, який координує Державну раду для боротьби зі злочинністю, а серед членів делеґації був Юрій Кравченко, міністер внутрішніх справ.

Українські гості зустрічались за закритими дверима з рядом високих урядових осіб у Вашінґтоні, в тому числі з директором ФБІ Луїсом Фрі, але якщо судити з їх публічних виступів, то українська сторона нічого „не завивала в папірці".

В п'ятницю, 6-го червня, тобто в половині програми офіційних зустрічей, амбасадор України Юрій Щербак влаштував в амбасаді зустріч делеґації за „круглим столом" з представниками преси й іншими зацікавленими особами. Головний виступ на цій зустрічі мав віцепрем'єр В. Дурдинець.

Він прямо заявив, що кримінальна ситуація в Україні важка й напружена та що досі Урядові не вдалось радикально її поліпшити. Але відразу додав, цитуючи статистичні дані, що деякі поліпшення ситуації вже помітні. Наприклад, за перші чотири місяці цього року кількість зареєстрованих в Україні серйозних злочинів становила 73,000, але ця кількість на десять відсотків нижча від аналогічного періоду 1996 року. Подібно, кількість вбивств в Україні зменшилась цього року на 9 відсотків і становила 1,458, сказав В. Дурдинець. (Це в цілій Україні. І тут для порівняння, не завадить нагадати, що у столиці ЗСА з її півмільйоновим населенням кількість убивств сягає 400 щороку).

Гірше мається справа зі злочинністю в економічному секторі, сказав віцепрем'єр. Тільки в цьому році виявлено понад 25,000 злочинів, пов'язаних з підприємництвом — два з половиною відсотки більше, ніж за цей період торік, та понад 1,000 випадків корупції й хабарництва, але цих останніх значно більше, додав він, бо вони здійснюються у тіньовій економіці, точних даних про них немає.

І ще одна діяльність, назверх невинна, але яка підриває економіку України, сказав В. Дурдинець, це широке застосування обміну виробами чи по-

(Закінчення на стор. 4)

В.Чорновіл виступає за демілітаризацію Чорного моря

Одеса (УНІАР). — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл під час дводенних відвідин Одеси зустрівся з посадником міста Едуардом Ґурвіцом.

Пізніше на пресовій конференції В. Чорновіл повідомив, що прибув у зв'язку з проведенням реґіонального молодечого фестивалю "Перлина сезону" та підготовою до виборів депутатів усіх рівнів у березні 1998 року.

"Усі політичні партії чекають виборчого закону і остаточне бльокування відбудеться після того, як його буде ухвалено. НРУ має надію, що буде схвалено змішану виборчу систему, що дасть можливість структурувати суспільство. Згідно з соціологічними даними, НРУ має свій електорат і на Одещині. Це 16 відсотків, а якщо врахувати тих, хто не визначився, може бути не менше 25 відсотків. Це важливо, адже програвати вибори ми не маємо права", — зазначив голова Руху.

В. Чорновіл також повідомив, що фракція НРУ не братиме участи у голосуванні за ратифікацію українсько-російського договору щодо Чорноморської фльоти. Рухівці підтримуватимуть широкомасштабний міждержавний договір, але не у спільному пакеті. Ратифікація документів з приводу фльоти має розглядатися окремо, бо підписання цього документу багато хто вважає національною зрадою. Так вважає і В. Чорновіл, який нагадав, що це почалося ще наприкінці 1991 та на початку 1992 років. На думку В.Чорновола, у Криму було б спокійно, коли б не було російської Чорноморської фльоти, і її присутність постійно дестабілізуватиме ситуацію в Україні.

НРУ вже зараз запропонував розв'язання цієї проблеми: звернутися з ініціятивою до урядів України, Болгарії, Грузії, Румунії, Туреччини та Росії з пропозицією про оголошення акваторії Чорного моря демілітаризованою зоною.

В Одесі голова Руху відвідав театралізовану виставу на стадіоні "Спартак" з нагоди Дня Захисту Дітей, привітав учасників концертової програми "Перлина сезону", зустрівся з молоддю, з одеськими рухівцями та з духовенством УПЦ КП в храмі Різдва Христового. Увечері відвідав заключний концерт фестивалю "Перлина сезону" на Думській площі.

Іран підписав з Україною економічну угоду

Київ. — Міністер закордонних справ Ірану Алі Акбар Велаяті і його український партнер Геннадій Удовенко підписали 9-го червня угоду про економічну співпрацю, яка сприятиме Україні в отриманні іранської нафти, повідомили засоби масової інформації. Київ шукає альтернативних джерел нафти, щоб зменшити залежність від російських енерґоресурсів.

„Головна ціль цієї угоди це дати поштовх торгівлі і економічному співробітництву", — сказав Г. Удовенко на пресконференції.

А. Велаяті приїхав до Києва з дводенною візитою після того, як минулого місяця президентом Ірану обрано представника поміркованих і прагматичних сил доктора Мохаммеда Хадамі, що поклало край 18-річному правлінню шіїтських мусулманів. Під час зустрічі з іранським міністром Президент Леонід Кучма сказав, що в Україні зі схваленням сприйняли зміну влади в Теграні. За його словами, завдяки цьому поглибилися зв'язки між двома країнами.

Велаяті зазначив, що в Ірані уважно стежать за останніми успіхами України у зовнішній політиці. Як відомо, в травні Україна підписала з НАТО хартію з питань безпеки, з Росією вирішила питання поділу Чорноморської фльоти і уклала широкомасштабний договір, з Польщею підписала декларацію про примирення, а з Румунією на початку червня вирішила територіяльні суперечки. Іранський міністер сказав, що авторитет України в світі значно зріс.

Питання постачання іранської нафти обговорювалося на зустрічах з рядом інших урядовців. На переговорах Велаяті з державним міністром Анатолієм Мінченком йшлося про практичну активізацію тристороннього

(Закінчення на стор. 4)

Ген. Дж. Ралстон відтягнув свою кандидатуру

Вашінґтон. — Після цілоденних спроб неуспішного переконування членів Конґресу в Капітолю, що його давні прогріхи не повинні мати жодного відношення до вміння виконувати обов'язки начальника Об'єднаних керівників штабів американських збройних сил, генерал летунства Джозеф Ралстон у понеділок, 9-го червня, відтягнув свою кандидатуру.

Кандидатуру ген. Дж. Ралстона, котрий тепер займає пост заступника ген. Джана Шалікашвілі, теперішнього начальника Об'єднаних керівників штабів американських збройних сил, за підтримкою його начальника і секретаря Департаменту оборони Вілляма Когена подав президент Билл Клінтон. Всі вище згадані особи та багато інших, уважали, що саме ген. Дж. Ралстон є найкращим кандидатом на це важливе становище, але справи статевих афер у збройних силах ЗСА останнім часом наробили такого галасу, що давні прогріхи ген. Дж. Ралстона стали головною перепоною до осягнення ним цього най-вищого військового звання.

Відтягаючи свою кандидатуру, ген. Дж. Ралстон підкреслив, що робить це з жалем, бо тут емоційність і зовнішній тиск затьмарили факти, котрі завжди є найкращим мірилом особистих спроможностей та справедливости. Одначе беручи до уваги свою родину та добре ім'я американських збройних сил, він уважає, що це буде найкращим виходом з існуючої ситуації.

Секретар Департаменту оборони В. Коген сказав, що шукає нової кандидатури, одначе звернувся до ген. Дж. Ралстона залишитися на своєму теперішньому становищі заступника начальника Об'єднаних керівників штабів американських збройних сил.

Ю. Костенко вірить у допомогу „Великої сімки"

Київ. — Міністер довкілля України Юрій Костенко висловив 9-го червня сподівання, що „Велика сімка" і Европейський банк реконструкції та розвитку (ЕБРР) виділять мільйони долярів на закриття Чорнобильської АЕС, повідомило аґентство Ройтерс.

Наступного місяця під час зустрічі в Денвері, ЗСА, „велика сімка" розглядатиме проєкт стабілізації бетонного саркофагу над четвертим реактором ЧАЕС, що вибухнув у 1986 році. Вартість проєкту 780 млн. дол. Наприкінці цього місяця, ЕБРР має прийняти рішення щодо фінансування двох нових реакторів на Хмельницькій і Рівенській АЕС, які мають компенсувати втрату енерґії від закриття ЧАЕС.

Ю. Костенко зробив свою заяву на пресконференції, повернувшись з Лондону, де брав участь у засіданні ради ЕБРР. За його словами проєкт побудови двох нових реакторів коштує 1.2 блн. дол.

Як відомо, Україна, пообіцявши закрити ЧАЕС до 2000 року в обмін за 3.1 блн. дол., випрацьовує з „Великою сімкою" спеціяльне домовлення. Ю. Костенко повторив попереднє твердження, що відмова з боку ЕБРР фінансувати побудову двох реакторів змусить Україну переглянути плян закриття ЧАЕС.

Проєкт стабілізації саркофагу, що руйнується і пропускає радіяцію, має бути здійснений до 2005 року. Проєкт передбачає стабілізацію стін, побудову щитів над місцями, де зібралося радіоактивне паливо, і будівництво над саркофагом певного прикриття.

Н.Назарбаєв привітав підписання договору між Україною і Росією

Київ (УНІАР). — Повертаючись до столиці України після завершення візити до Румунії, Президент України Леонід Кучма з літака зателефонував президентові Республіки Казахстан Нурсултану Назарбаєву та обговорив з ним деякі питання співробітництва між двома державами.

Президент Казахстану привітав Л. Кучму з підписанням договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією. Н. Назарбаєв високо оцінив зміст і значення підписаного документу.

Політики України тим часом продовжують коментувати підписання українсько-російського широкомасштабного договору. Наприклад, голова Комітету Верховної Ради України з питань правної політики і судово-правної реформи Володимир Стретович сказав:

"Підписання українсько-російського широкомасштабного договору про співробітництво, партнерство і взаємодопомогу має важливе значення у державному будівництві України. З точки зору політичної таким чином ми наголошуємо, що Україна є суверенна, незалежна держава й усі її сусіди на сьогоднішній день (а Росія була остання в цьому переліку) визнали територіяльну цілісність і суверенітет держави, в тому числі — український статус міста Севастопіль.

З точки зору правної такий договір відповідає Конституції, оскільки перехідні положення і стаття 17 передбачають можливість перебування військових формувань на умовах винайму, згідно з міжнародними договорами, після їх ратифікації.

Щодо перспектив ратифікації, то варто згадати мудрих, які колись говорили, що поганий мир кращий за добру сварку. Отже, сьогодні з політичної точки зору ми повинні докласти зусиль для того, щоб надати статус закону цьому документові, а потім, протягом наступних років відшліфовувати всі взаємини".

В Україні
(З інформацій УНІАР)

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗЛОВЖИВАНЬ В СУДОВИХ ОРГАНАХ

МИКОЛАЇВ. — Голова Миколаївського відділу Народного Руху України Юрій Діденко, голова обласної організації Української Республіканської Партії, голова Миколаївської Обласної Ради Анатолій Винниченко, заступник голови обласної організації ДПУ, депутат Миколаївської Міської Ради Борис Хмаров оприлюднили звернення до Комітету Верховної Ради України з питань законности і правопорядку, Міністерства Внутрішніх Справ України, виконуючого обов'язки голови Миколаївської обласної державної адміністрації та начальника Миколаївського обласного управління МВС з вимогою захистити Вадима Мухортова від несправедливого переслідування з боку міліції та судових органів. За участь у протесті проти багатомісячної затримки зарплатні В. Мухортова заарештували 29-го травня, а 30-го травня суд присудив йому заплатити 200 гривень "за організацію несанкціонованого мітинґу" та три доби ув'язнення "за опір працівникам міліції". Автори звернення вимагають розслідування цього та інших випадків зловживань з боку працівників міліції та судових органів.

СТРАЙКИ ТРИВАЮТЬ

ДОНБАС. — У Донецькій області, протестуючи проти затримки зарплатні, продовжують страйкувати 263 гірники шахтоуправління "Волинське", 487 — шахти "Лісова", 810 — шахти "Заря", 565 — шахтоуправління "Октябрьск", 621 — шахти ім. Челюскінців, 660 — шахти "Кіндратівка Нова", з яких 150 не підіймаються на поверхню. В Луганській області страйкують 50 шахтарів на шахті "Ленінська" і 280 — на шахті ім. XIX Партз'їзду, 131 — на шахті "Хащівка" та 577 — на шахті ім. Менжинського, з яких 15 проводять голодівку протесту у приміщенні Первомайського міського виконавчого комітету. Страйкують також 588 учителів середніх шкіл міста Ворушківки та 1,159 учителів середніх шкіл Макіївки.

ПРОБЛЕМИ ГЕОПОЛІТИЧНОГО ВИБОРУ

КИЇВ. — Тут у Будинку Вчених відбулася конференція "за круглим столом" на тему "Україна: проблеми геополітичного вибору". Участь взяли відомі науковці, політики, парляментаристи, керівники політичних партій та громадських організацій. Обговорено такі питання: "Україна і Росія: зміна статусу в европейському просторі", "Україна і Захід: формування нової авреолі партнерства", "Роля України у створенні Балто-Чорноморського альянсу" та "Слов'янський союз — нова примара для Европи".

КРЕДИТУВАННЯ ПРИВАТНОГО БИЗНЕСУ

ЛЬВІВ. — Тут закінчився практичний семінар "Взаємодія між підприємцями і банками у кредитуванні". Семінар організували Центр міжнародної економіки, Англія, та Інститут міжнародного ділового співробітництва в рамках програми TACIC Ради Европи. Як визначив на зустрічі з місцевими журналістами голова українського відділу ЕР Ричардф Тагрей, "країна має першоклясних підприємців, але прикро, що ці таланти не підтримуються". Тому, зазначив Р. Тагрей, доводиться поширювати співробітництво з чужоземними підприємцями-інвесторами і українськими товаровиробниками.

ЗВИНУВАЧУЮТЬ У РОЗКРАДАННІ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — В обласному суді розпочалося слухання кримінальної справи проти колишнього заступника голови Виконавчого Комітету области Петра Федчука та начальника міського управління житлового господарства Ярослави Гамуляк, її чоловіка Петра Гамуляка і двох синів Андрія та Сергія. Всіх їх звинувачують у розкраданні державного майна в особливо великих розмірах.

Л.КУЧМА ВІДВІДАВ РУМУНІЮ

КИЇВ.— Президент України Леонід Кучма 2-3-го червня відвідав Румунію, де провів переговори з президентом Емілем Константінеску. Сторони підписали договір про добросусідство, дружбу і співробітництво. Договором закріплено нинішні кордони між обома державами. Цей договір ще 3-го травня підписали міністри закордонних справ України і Румунії Геннадій Удовенко та Андріян Северин. На прохання румунської сторони до нього включено пункт про нерозташування Україною на острові Зміїний наступальних озброєнь. Переговори щодо делімітації континентального шельфу в районі цього острова, на якому є великі поклади нафти і ґазу, триватимуть не менше двох років. Домовлено також про співробітництво у трикутнику Румунія-Україна-Польща.

Е. Шеварднадзе має жаль на Росію за поділ фльоти

Тбілісі, Грузія. — Президент Грузії Едуард Шеварднадзе скритикував 9-го червня Росію за те, що вона „безсердечно і навіть цинічно" відмовила його країні в отриманні частини Чорноморської фльоти, повідомило аґентство Ройтерс.

Як відомо, наприкінці травня Росія і Україна поклали край своїй п'ятирічній суперечці щодо фльоти, залишивши три місяці для вирішення, як остаточно поділити кораблі і майно. Домагання ж Грузії російські урядовці назвали „безпідставними". Чорноморське побережжя цієї закавказької країни простяглося на 320 кілометрів, проте на північному заході воно окуповане абхазькими сепаратистами.

Е. Шеварднадзе, який зробив свою заяву в радіозверненні, сказав, що питання фльоти загрожує грузинсько-російським відносинам в загальному. Він зазначив, що це ускладнює розвиток „стратегічного партнерства" між двома країнами.

Грузинський президент висловив своє незадоволення на тлі щораз голосніших протестів грузинів проти перебування в Абхазії російських миротворчих сил. Грузія домагається виведення зі своєї сепаратистської провінції 2,500 російських вояків, які, за словами міністра внутрішніх справ Кахи Тарґамадзе, здійснюють у так званій зоні безпеки „незаконні арешти, дикунські вбивства і каральні операції", спрямовані проти грузинських мирних громадян.

Зсув зруйнував будинок і забрав одне життя

Київ. — Сотні людей встигли вибігти з багатоквартирного дому за кілька хвилин до того, як зсув ґрунту перетворив будинок на купу звалища, забравши життя однієї особи, повідомило аґентство Ассошієйтед Прес.

Згідно з інформацією, зсув стався 6-го червня перед сьомою годиною ранку в Дніпропетровському. Останніми тижнями там випали сильні дощі. Мешканці будинку, який стояв на краю глибокого яру, почали рятуватися втечею, почувши здригання землі, сказав речник Міністерства з Надзвичайних Ситуацій Олеґ Биков.

Кілька годин пізніше рятувальники знайшли серед руїн 85-річного чоловіка. За словами іншого речника, потерпілий помер по дорозі до шпиталя.

Зсув зруйнував також дитячу світличку, однак в той момент там нікого не було.

В Україні ярів найбільше в лісостеповій і степовій зонах, особливо в районах розвитку лесових порід, які через свою пухкість легко піддаються ерозії. Боряться з ярами шляхом лісонасадження і протиерозійного землевпорядкування. Як відомо, Дніпропетровське розташоване в степовій зоні.

У СВІТІ

ІРАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ МИНУЛОЇ неділі, 8-го червня, згідно з повідомленням урядового радіо, затвердив договір Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію хемічної зброї. Угода про знищення хемічної зброї ввійшла у життя ще в квітні та була досі затверджена парляментами 90-ти країн включно з Америкою. Згідно з угодою, всю існуючу хемічну зброю треба знищити впродовж наступних 10-ох років і також забороняє виробництво, нагромадження та розповсюдження такої зброї. Зі затвердженням цієї угоди іранським парляментом, інспектори ООН матимуть право перевіряти чи в Ірані виконуються вимоги договору.

АВСТРІЙСЬКА ГАЗЕТА „КУРІЄР" у суботу, 7-го червня, повідомила, що Папа Іван Павло II, котрий тепер перебуває на відвідинах у Польщі, зустрінеться у Відні 21-го червня, з головою Російської Православної Церкви. Якщо це станеться, то це буде перша така зустріч між Папою Іваном Павлом II і Патріярхом Алєксєєм II, який при кінці червня має приїхати на екуменічний конґрес до Ґрацу в південній Австрії.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОЇ П'ЯТНИЦІ, 6-ГО ЧЕРВНЯ, американська Аґенція для міжнародного розвитку звернулася до Гарвардського університету з вимогою, щоб закінчити економічну та допоміжну програму реформ у Росії, котра коштуватиме 14 млн. дол. до кінця року. Це була листовна вимога від згаданої аґенції до Гарвардського інституту для міжнародного розвитку, зумовлена звинуваченням двох працівників у використуванні своїх становищ дорадників російського уряду та зловживання американських грошей. Ця справа вже вплинула на те, що Світовий банк наказав зробити негайну окрему перевірку 4 млн. дол. позички для Російської державної комісії цінних паперів.

У СУБОТУ, 7-ГО ЧЕРВНЯ, президент Билл Клінтон і його дружина Гіллари Родгам-Клінтон разом з іншими батьками та студентами Сідвелл Френдс школи від-святкували закінчення середньої освіти їхньої дочки Челсі. Вона та 121 її одноклясників у п'ятницю, 6-го червня, під час окремої святочної церемонії, де президент Клінтон був головним промовцем, отримали свої дипломи та кілька президентських порад на майбутнє.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Економічна і соціяльна нестабільність у Росії

Після розвалу СССР громадяни Росії вважали, що Москва є стабільнішою і забезпеченішою порівняно з провінційними містами. Проте цей міт останнім часом почав руйнуватися з неймовірною швидкістю.

Статистика свідчить, що в Москві справді найвищий середній рівень життя, але і найвищий показник від'ємного приросту населення, бо смертність у десятимільйоновому місті вдвічі більша, ніж народжуваність. Отож за останні чотири роки число москвичів зменшилося на 300,000 осіб. Причиною цього фахівці вважають забруднення довкілля та відсутність медичного обслуговування. Тим часом, влада Москви вважає, що для нормального функціонування міста його населення треба зменшити хоча б на один мільйон мешканців.

Про інші причини занепаду російської столиці, як правило, не згадують ні керівники, ні преса. А причини ці, безперечно в економіці.

Наприклад, недавно стало відомо, що Росія чудом уникнула банкрутства. За словами голови Зовнішнього економічного банку Росії Андрея Костіна, на початок 1992 року зовнішня заборгованість колишнього СССР становила 96.6 блн.дол. Оскільки Росія є правопереємницею СССР, то і
Оскільки Росія є правопереємницею СССР, то і
борги залишаються за нею. Сьогодні вони вже становлять 124 блн.дол. і далі збільшуються.

Водночас борги інших держав Совєтському Союзові становили 140 блн.дол. , але після розвалу імперії Росія не змогла врегулювати ці проблеми з усіма країнами. Отож у найближчі 25 років Росія матиме величезні борги. Адже вона продовжує брати кредити.

З огляду на ці факти, питання захищености бюджетних статтей щодо обслуговування зовнішнього боргу є дуже важливим. При затримці сплати боргів понад обумовлений термін, Росію можна оголосити банкрутом. Та покищо цього не сталося, бо країни Заходу повірили, що Росія свої борги все ж віддаватиме.

Тим часом генерал Лебедь на Світовому конгресі видавців і головних редакторів газет в Амстердамі дозволив собі спрогнозувати найближчі процеси в Російській Федерації. Для початку він сказав, що російський народ "володіє істинно ослячим терпінням" і напророкував, що до середини літа це терпіння все ж вичерпається і в Росії почнуться марші протесту. При чому, перші колони вирушать з Тули і Рязані на Москву.

Особливе збурення населення Лебедь передбачає в жовтні, у четверту річницю обстрілу парляменту. А в першу декаду листопада, тобто у 80-ту річницю жовтневої революції, на думку генерала Лебедя, в Росії може повторитися албанський варіянт. Від албанського він різнитиметься тим, що по домах розтягуватимуть не автомати Калашникова, а ракети з боєголовками.

У зв'язку з цим Лебедь готує свою систему, щоб підхопити владу, яка почне падати, і плянує встановити "режим Лебедя", під час якого обіцяє керувати не нагайкою, а розумом. Невідомо, правда, в який спосіб він відбере в населення оті ракети.

Процес поширення НАТО на схід Лебедь назвав неминучим і віддав належне президентові Росії Борисові Єльцинові та міністрові закордонних справ Євгенієві Прімакову, які, за його висловом, "вмудрилися з сухої ганчірки витиснути те, що там ще залишилося". Водночас генерал запевняв присутніх, що Фідель Кастро прийшов до влади зовсім не в результаті військового заколоту, а як "всенародно обраний лідер Куби".

Якщо владу в Росії підхопить отакий лідер, або якщо там справді почнуть розвиватися напророковані ним події, то хвиля російських протестів може вийти далеко за її межі й дестабілізувати ситуацію в сусідніх державах. А тоді Москва пришле "допомогу" і зробить усе необхідне, щоб поправити своє економічне становище. Отож сусіднім державам, особливо Україні, вже сьогодні треба думати, як протистояти подібним неґативним впливам.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Ярослав Гайвас

ОСНОВНА ЗМІНА — ЗНАК МАЙБУТНЬОГО

Не бракувало таких, а особливо серед наших традиційних недругів, що ворожили і ворожать, особливо останнім часом, важке майбутнє, а навіть безнадію державі українського народу. Особливо понисувалися в цьому деякі засоби американської масової інформації. Зовсім очевидно мали ми до діла з добре зорганізованою кампанією деяких впливових кіл американського суспільства. Але був це, як виявилося, тільки один бік цього суспільства, бо дуже швидко заговорили інші елементи, і їх голос переміг.

Не бачили й не чули

Яскраво було це видно перед останнім приїздом Президента України Леоніда Кучми 14-16-го травня до Вашінґтону та в часі його перебування там. Деякі значущі органи в пресі, радіо, телевізії ані „не бачили", ані „не чули", що Президент України в супроводі численної делеґації перебуває в столиці цієї країни, запрошений її Президентом на ділові розмови. Розмови, які торкалися не лише України та її сусідів, але також у чималій мірі інтересів власне цієї країни, ЗСА. Не лише перестала існувати совєтсько-російська імперія, але й народи світу створюють новий лад у світі, новий уклад національно-державних сил, серед яких є держава українського народу. Декому невигідно це, особливо невигідно російським реванжистським елементам, але вони є в такій меншості, що їхні думки й воля далекі від того, щоб вирішувати світові справи. Підкреслив це Президент ЗСА Клинтон у розмовах з українськими членами делеґації й у його виступах після закінчення нарад.

Після повороту з Вашінґтону Президент Леонід Кучма прийняв президента Польщі Олександра Кваснєвського. Обидва президенти обмінялися найвищими державними відзначеннями: Президент Кучма наділив президента Кваснєвського найвищим державним орденом князя Ярослава Мудрого, а президент Кваснєвський — Президента Кучму найвищим польським державним орденом Білого Орла. Зміст їхньої спільної деклярації приязні і розбудови співпраці став нормою в житті між цими двома народами. Порушено, а навіть значно посунено вперед підготову аліянсу Межимор'я, колись намічуваного як союз народів між Чорним і Балтицьким морями, а тепер поширеного на народи Кавказу та правого побережжя Каспійського моря. Народи ці малочисельні, крім українського народу, і щоб могти повноцінно розвивати свої національно-державні можливості та задоволняти життєві потреби, вони мусять сполучити свої сили щільніше. З'єднані союзом, вони зможуть створити геополітичну рівновагу в замешкалих ними обширах.

Проблема ця стала конкретною і такою, що наглить, після того, як питання включення деяких з цих держав у НАТО відсунено на довгі роки, а їхні життєві потреби вимагають відповідних заходів уже тепер. В обличчі цих нових ініціятив, зразу після перебування в Києві президента Польщі і підписання відповідних українсько-польських політичних та інших документів, прибув до Києва президент Російської Федерації Борис Єльцин. Як відомо, заяви президента Єльцина про недалекий приїзд до Києва багато разів відкликалися, що було спричинене виключно російською стороною. Російська сторона намагалася накинути Україні такі шкідливі для України умови, що їх аж ніяк не міг прийняти будь-який український Уряд. А час працював проти Росії, а ще більш невигідною для неї була нова дійсність, створена національними державами цих обширів, і Єльцин уже більше не важився відкласти його поїздку в Київ.

Ще перед прибуттям Єльцина в Київ, наїхала туди всяка російська „знать" — еліта, на чолі з прем'єрміністром Черномирдіном нібито для підготовки Єльцинового приїзду, хоч саме перебування було спляноване на два дні так, що і заходів не треба було особливих.

Фразійна деклярація

Ще немає докладніших даних, ані не опубліковані всі матеріяли, ухвали та договірні документи київських розмов, але багато дечого можна вже сказати. Насамперед всі балачки про підставові документи, про „дружбу й тривалу співпрацю" України з Росією виявляються фразійною деклярацією, за димовою заслоною якої розігралася велика Севастопільська баталія. Вступом до неї були потужні весняні маневри російської фльоти на Чорному морі. В уяві російського командування й імперських сил, що стояло за ним, мала це бути демонстрація продовження панування *російської* Чорноморської Фльоти на Чорному морі. Одначе вийшло зовсім що-інше. В світовій опінії це був останній тріюмфальний показ цієї колишньої сили, що невідхильно ввійшла в добу безповоротного спаду. Чорноморська фльота має бути поділена між Україною й Росією, Україні має припасти частина Чорноморської фльоти, яка буде заякорена в частині Севастопільської затоки, а в іншій частині якої розташується російська частина Чорноморської фльоти. Обидві будуть суверенами в приналежних їм затоках.

Це, очевидно, далеко не перемога Києва, а навпаки, бо на території України, згідно з договором, має бути суверенно велика чужа збройна сила, а це матиме свої важкі політичні наслідки, і може обернутися в українську катастрофу. Все залежить від того, наскільки Україна зуміє ізолювати цю російську формацію. Та не тільки це. Залежатиме також від того, наскільки Україна ближчим часом зуміє вирости на потугу, що зможе на кожному відтинку протистояти Росії.

Немає сумніву, проте, що поділ Чорноморської фльоти й приміщення української на зарезервованих для неї водах і побережжі, є теж преважким ударом для російської фльоти і мало б бути початком її кінця.

Російські засоби масової інформації бачать це власне в цьому світлі, а деякі з серйозних органів преси бачать у цьому недалеке відкриття Чорного моря для американської, чи, формально, фльоти НАТО. Залежить це від української фльоти, тобто, щоб вона посіла відповідну силу й мала справжню суверенну поставу. Це ж бо вона мала б торувати шлях у цьому напрямі, починаючи запрошенням чужих фльот на свої води в відвідини, на що, без сумніву, буде потужний спротив з боку Москви.

Поділ Севастопільської затоки — „бухти" — це тільки одна з ланок у довшому ланцюзі. В цьому ланцюзі і Чечня, і поширення НАТО на Схід, і катастрофальний стан застарілих російських збройних сил, і таких, що їхнього командира-міністра оборони — генерала Ігоря Радіонова, усувають з посту впродовж декількох хвилин. А з ним — і шефа головного штабу цих же збройних сил не лише усувають, але ще й арештують (за крадіж і грабіж військового майна), а цілий ряд генералів піддано ревізії. Російські збройні сили показали в Чечні, що це армія мародерів, елітарні частини якої та їхні командири не вміють поводитися з боєю. Саме тепер, коли сержант російських військ у Грузії Ваганов, після розставлення і провірки військових постів, застрілив десять сплячих вояків, а потім сам застрелився, російська преса почала перевіряти інші такі випадки і ствердила, що подібне є тут на денному порядку. Тому не дивно, що Єльцин у своєму виступі в Парижі заявив про перенацілення атомових боєголовок (вже не будуть скеровані вони на Захід), бо такій армії не можна довіряти такої аж надто готової до стрілу зброї.

Економічна ситуація складна

Отже ситуація така, що Україна мусить бути готова боронити себе. Цього вимагають від неї ближчі та дальші сусіди. А Президент Кучма після повороту з Вашінґтону на Шостому конгресі Українського Союзу Промисловців і Підприємців сказав: „Економічна ситуація в країні далі напружена... в машинобудівництві, легкій і харчовій, лісовій і деревообробній промисловості ситуація загрозлива". А голова цієї організації Анатолій Кінах доповнив його: „Падіння обсягів промислового виробництва за січень-лютий поточного року сягнула 6,8 відсотка у порівнянні з відповідним періодом минулого року. При цьому триває серйозне падіння у галузях, які визначають економічну безпеку України. Це — машинобудування (17 відсотків), легка промисловість (20,1 відсотка) і аґропромисловий сектор. За останніми статистичними даними в Україні загинули вже цілі галузі промисловості, які колись становили гордість України і забезпечували істотну прибуткову частину її бюджету. Серед них радіоелектроніка, автомобілебудування й деякі інші. Продовжується вкрай негативна тенденція зменшення рівня реальної заробітної платні. За січень 1997 року вона скоротилася на 15,4 відсотка, а за два місяці — на 20 відсотків.

„Загальна сума дебіторської та кредиторської заборгованости між підприємствами в Україні відповідно склала 52 і 76 мільярдів гривень, що по-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ліда Палій

Моновистава „Стіна"— тріюмф молодої актриси

Г. Стефанова.

Хоч я не знавець цього діла, але не можу не написати про мої враження з моновистави „Стіна", яку мала я змогу бачити у травні цього року в Театрі Інституту св. Володимира в Торонто.

На сцені виступала незвичайно талановита Галина Стефанова (Степанова) з Києва. Режисером вистави був діяч українського сучасного театру України Микола Мерзлікин. Монолог моновистави вільно базований на драмі Юрія Щербака про княжну Варвару Рєпніну, шлях якої на короткий час схрестився зі шляхом Шевченка. Цей монолог — це тиха сповідь про складні почуття Варвари до поета. Текст базований на її листах до Шарля Ейнара, її учителя-ментора, та на її короткому біографічному оповіданні „Девотка".

Як відомо, княжна Рєпніна була незвичайно освіченою жінкою, ліберально думаючою, критичною до жорстокого режиму в Росії й вразливою на суспільну несправедливість, так як і її батько князь Микола Рєпнін, бувший губернатор України і віце-король Саксонії один час, а мати її була з роду Розумовських, онука останнього гетьмана України Кирила Розумовського. Жила, однак, „у золотій клітці" її високого становища й тогочасних суспільних правил. В листах до Ейнара звірюється, що стала розгублена, коли зустріла Шевченка, каже, що почула запах свіжо-скошеної трави, як побачила його вперше. Звірюється, що зразу не розуміла своїх почувань до нього, але з часом вже в нім закохалася.

П'єса починається меланхолійною арією з опери Пуччіні „Джіянні Скіккі". На темну сцену входить Рєпніна (Стефанова), світить свічку при малім столику й сідає. Глядачеві зразу насувається аналогія до автопортрета молодого Шевченка при свічці. Сценічне середовище умовне, два столики, крісло. Стефанова у скромній чорній сукні й на тлі темної завіси, так що центром уваги стає її обличчя і експресивні руки акторки, якими вона вміло передає усі настрої героїні.

Після короткої павзи Стефанова починає монолог. Тонка, вразлива актриса знає, як тримати увагу глядача протягом одногодинного дійства. Авдиторія слухає її зосереджено в цілковитій тиші. Обличчя нашої актриси віддзеркалює різноманітні настрої жінки нещасливо закоханої та її внутрішній конфлікт, чейже Рєпніна княжна, а Шевченко колишній кріпак, до того багато молодший від неї. (І він насправді не кохав княжни, в той сам час переживаючи свою найбільшу любов, але до Ганни Закревської).

Стефанова вміє заповнити своєю присутністю всю сцену. Вона сидить в задумі, встає, ходить, стає на коліна, навіть танцює, коли нагадує якийсь баль.

У акторки прекрасна дикція, вміння модулювати тон голосу. Вона то приспішує мову, то задержує малі павзи, то голосно висловлює свій гнів, то знову шепоче. Стефанова стає Варварою Рєпніною, вона наче оселилась у житті княжної, і нас, глядачів, впускає в її душу.

На початку п'єси героїня рецитує „Минають дні, минають ночі" Т. Шевченка. Тема долі й нещасної любови юнака і дівчини, які ніколи не з'єдналися, стає ляйтмотивом п'єси.

Рєпніна у Стефанової дуже емоційна жінка, іноді не зовсім розсудна. Її героїня чутлива, вона то сміється й радіє, як пустотлива дівчинка, грайливо згадує забави з танцями, іноді плаче, то знову гнівно висловлює заздрість, коли Шевченко надто часто зустрічається з Ганною Закревською. Коли Варвара натякає на свої пристрасні почування, їй стає гáряче, акторка дискретно розстібає верхній ґудзик у сукні.

Ми бачимо Шевченка очима Рєпніної, вона ним захоплена, одна з перших, що пізнає вже тоді в нім ґенія. Вона твердить, що

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Сон

Китиця бузка

(Лист до батька)

II

...Ми мандрували крізь поля і зупинилися на березі озера. Чудова літня днина, залений беріжок, а водиця — голуба-пречиста до дна видно — про таку купіль і в мріях не вимрієш. Але мені боязко, не вмію плавати, тупцюю біля берега, ходжу, мов під чакання старого годинника. Раптом мене щось вхопило і... шубовсь у воду. Моє серце вистрибнуло з грудей і переляканим зайцем шугануло геть. Аж трясуся і на плач збирається, ще далі не можу второпати, що сталося. А Ти смієшся на повні груди таким правдивим сміхом. Але злітає хвилина, друга і я також заливаюся дзіночком. Я завжди вірила у Твій сміх.

„До відважних належить світ, — луною йде Твій голос, — так Твій дідо Гринько сказав колись мені, а січовому стільцеві було де це перевірити. Не бійся води, це інший світ, але і в ньому є життя, заполони його, але спершу — звідай. Для людини нема меж, якщо вона людина. Тепер і повітря підкорене аж до найдальших небес. Пізнай усе, що цікавить, але тримайся землі, вона тверда під ногами, вона годує, забирає неґативну енерґію, коли пораєшся коло неї. Не нехтуй закотити рукава і прикласти до неї рук, навіть якщо зайде попід нігті, такий бруд легко змити. Освіта означає краще пізнати світ, а не бути неробою, праця доповнить Твоє життя по вінця".

...Ми лаштуємося на город. Туди треба аж їхати, потім довго йти, а ще треба нести лопати, сапки, граблі, міх картоплі, інше насіння. У вузлику полуденок, дзбан води, бо там поле і ніде взяти. „Тату, візьмім Мішка, ляльку Олесю, м'яча, сітку, — там метеликів сила-силенна, а ще...", — сиплятся мої забаганки, мов з торби квасоля. „О, то Ти до праці збираєшся"? — поважно промовляєш до мене, але я відчуваю щось інше і без зайвих слів цілую ведмедика і лялю та беру лише сітку для метеликів і коновку.

В тролейбусі верчуся на всі боки, мов дзиґа. „Наступна зупинка", — голосно коментую, коли тролейбус рушає з місця. „Яка жвава дитина, — втішається незнайома тіточка. — Як Тебе звуть?" — запитує мене. „Оксана", — хоробро відповідаю їй, „а це мій тато — він найкращий у світі, бо читає мені казочки, співає пісеньку про горобця і журавлів, які чомусь відлітають в далекі краї і тому журяться, а він не розуміє того і каже, що тут, у рідному краю, він родився, зріс, тут і загине. Дивний цей горобець..." — в тій хвилі всі в тролейбусі аж вибухають від сміху, бо голос мій дзвінкий і майже кожен пасажир, хоче чи не хоче, чує мій балак.

„... А ці журавлі — які ж вони цікаві, тож вони так багато побачать, але все одно повернуться домів...", — люди раптово притихають... Твоя рука легенько торкається мого рамена. Я знаю, що це значить без слів — досить, люди мають свої думки, свої справи, нечемно накидати їм свої погляди чи змушувати слухати те, про що не питали. „Даруй, татуню", — винувато перепрошую його і „тролейбусну громадку". Наша зупинка — Ти підхоплюєш мене на одну руку, в іншу береш городнє знаряддя, люди посуваються, щоб було доволі місця, пропускають до виходу. На їх обличчях усмішки, щирі і доброзичливі. „Па-па, щебетушко", — промовляє хтось. „До побачення", — махаю усім руками. Тролейбус віддаляється, а я ще дивлюся вслід. Ти береш мене за руку, рушаємо. Здається, ми однаково добре почуваємося. Ти знаєш що добре, коли люди розуміють й горнуться один до одного. В душі Ти гордий за свою дочку так, як батько може бути гордий і посправжньому щасливий за свою дитину, Тобі не залежало чи це син чи донечка. Ти прийняв з достоїнством Божу ласку.

Тут Ти спокійний, але чи за все маєш спокій? Чи казало щось Тобі Твоє серце, що прийде колись та хвилина, коли Твоє „непосидюще", „цікаве", „збиточне", „дивне", але назагал чемне „мале" колись виросте і, мов ті журавлі, здійметься на крила й рушить в далеку, невідому й непевну мандрівку? Чи знало Твоє серце про те і чи бажало цього? Дякую, рідненький, що не боронив мені вирішувати свою долю самій, жити своїм життя. Уклін Тобі земний за розуміння і довір'я.

Польова доріжка в'ється поміж хабаззя, яке вибуяло на добрій землі. Вона змарнова, нікому непотрібна, облогом лежить, бо — державна. „Тату, давай я візьму сапки і вузлик, а Ти візьмеш мене на руки. Згода? — підстрибую на одній нозі довкола — так вухатий Чебурашка з Крокодилом в мультуку домовлялися...". „І як було далі?" — поважно підтримуєш розмову. „Вони погодилися", — переконливо закінчую. „Згода, але я маю свою умову — півдороги, а тоді зміна". „Але ж Ти більший від мене, я не здужаю", — обороняю себе. „Та ж Ти навіть не приклала ані найменшого зусилля!" — не відступаєш. „Я собі уявила..." — не піддаюся й собі. „Маєш багату уяву — не розгуби її, Оксанко, це не кожному даровано...", — промовляєш якось загадково.

Їхати „на барана" — це справжнє задоволення, попередні рази навіть хотіла, щоб дорога вдвічі довшою була, але цього разу закрадається якась непевність, нема тієї втіхи. „Я піду пішки, тату. Вже відпочила, та й Тобі напевно важко?" Ти пригладжуєш мої солом'яні кучері, тиснеш мій „ґудзик-ніс": — „Біжи, та будь завжди вирозумілою — це певна річ".

(Продовження буде).

Основна...

(Закінчення зі стор. 2)

рівнюється з річним валовим внутрішнім продуктом (ВВП). При цьому частка простроченої заборгованости у загальній сумі заборгованости становить від 70 до 80 відсотків.

„Слід сказати, що триває грубе іґнорування доручень Президента України з організації постійної й послідовної роботи, пов'язаної з вирішенням питань платіжної кризи".

Хто цьому винен? На це відповідає Анатоль Камінський у „Свободі":

Серйозна загроза

„Але повернімось ще до професіоналізму старих і новоспечених номенклятурних урядових клянів, — пише Камінський. — Він 'проявив' себе у такому безконтрольному, грабіжницькому 'накопиченню первісного приватного капіталу', при допомозі 'прихватизації' і прямого розкрадання і розбазарювання народного багатства та великомасштабної корупції, що його наслідки грозять вже навіть поважними ускладненнями для української держави не лише в зовнішньо-економічній політиці, а й в зовнішній політиці взагалі".

Як бачимо, це вже не криза державної системи, а загроза катастрофи. І коли не почати радикальних протизаходів уже тепер, то може бути запізно. Готуємося до недалеких парляментарних виборів. Але зміни починати треба вже. І треба починати від усунення з керівних постів усіх тих, що не можуть, або не хочуть як слід виконувати своїх завдань. Принцип радикальних змін мусить стати домінуючим фактом життя в Україні. Цього вимагають, цього очікують мільйонові маси населення України. З фактом таких змін можна з піднесеним лицем іти до виборів, і тільки з розгорненим процесом тих змін можна перемогти!

Моновистава...

(Закінчення зі стор. 2)

найкращими хвилинами в її житті були хвилини перебуті з Шевченком наодинці. Завдяки ній, бачимо Шевченка як людину, а не ікону. Як незвичайно добра людина, Варвара бажає йому помогти в його кар'єрі. Вона хоче його хоронити від, на її думку, поганих впливів сусідніх дідичів. Оповідає, яке сильне враження на неї робило читання Шевченком його поезій, захоплена його піднесеними ідеалами. Ми знаємо, що Шевченко подивляв її, респектував її розум і відносився до неї з шанобливістю. Рєпніна своєю присутністю додала тепла і світла в його долю, однак він не кохав її. Його непокоїло напруження у їхніх відносинах.

Прощання з Шевченком було трагічним для Варвари. Коли Шевченко сказав їй: „Прощай, сестро", їй видалося, що вона вже мертва.

Після прощання з поетом Варвара Рєпніна не забуває його. Чекає його годинами, днями. Під час його заслання вона безуспішно зверталося до вищих чинів імперії, щоб полегшити його долю.

Остання їхня зустріч після 14 років розлуки була нещаслива. Рєпніна робить собі докори, що зразу не пізнала постарілого, бородатого Шевченка, коли відвідав її у Москві. Він тоді мовчки відійшов від неї назавжди (і з-під його пера вийшли гіркі рядки на її адресу...).

Найкращим доказом того, що п'єса була надзвичайно успішна, було те, що авдиторія відчула духове піднесення і довго ще після закінчення дійства глядачі сиділи мовчки на своїх місцях.

Галина Стефанова родилась на Колимі у батьків засланців у „Рад-Сац-Конц-Таборів Союзі, що його Господь забув" — як казав незабутній Василь Стус. У 1968 році сім'я повернулася до рідного Львова. Галина вивчала драматургію у Київському Державному Інституті ім. Карпенка-Карого, а далі скінчила філологічний факультет Київського Державного Університету.

Від того часу Стефанова успішно виступала у кількох театрах Києва. За виконання ролі Варвари Рєпніної у виставі „Стіна" отримала театральну нагороду „Київська пектораль" у номінації „за краще виконання головної жіночої ролі" за 1996 рік.

Режисер Микола Мерзлікин також закінчив Київський Державний Інститут ім Карпенка-Карого. В різні роки очолював театри Києва, де є головним режисером Державного Дитячого Музичного Театру. Рівночасно викладає режисуру.

Україна здалека і зблизька

З проголошенням незалежности України західня діяспора дістала можливість відвідувати свою батьківщину, прилучитись до її розбудови, допомагати утвердитись у світі, займатися благодійними акціями. Ось уже кілька років д-р Юрій Солтис із ЗСА плідно співпрацює з Українським Державним Лісотехнічним Університетом та іншими університетами України.

Д-р Ю. Солтис під час лекції

За кваліфіковану плідну безкорисливу працю на освітянській ниві йому нещодавно присвоєно почесне звання „Доктор гоноріс кавза". Методика його викладання високо оцінена спеціялістами-науковцями. Д-р Ю. Солтис користується великою повагою серед студентів.

Зайняття в університеті цього весняного дня закінчились. Студенти та викладачі поспішили до актової залі, де мав відбутись „круглий стіл" з участю поважних людей не тільки на Львівщині, але й за її межами, на тему „Україна здалека і зблизька".

Ніхто не міг передбачити таку кількість людей (заля була переповнена), які хотіли почути думки відомого філолога з Америки д-ра Ю. Солтиса та всім знаного в Галичині проф. Йосипа Лося щодо сучасних проблем України.

Актуальність цього заходу набуває особливої ваги у зв'язку з тим, що у Києві має відбутися 2-ий Світовий конгрес українців. На цей раз уже з підтримкою держави. Підписаний спеціяльний указ Президента Леоніда Кучми. За підготову проведення конгресу відповідальність покладено на першого віцепрем'єр-міністра України Василя Дурдинця. Тому зустріч була свого роду спробою пошуку шляхів вирішення тих проблем, які так чи інакше будуть обговорюватись на світовому форумі.

Отже, погляд на ситуацію очима українця з України і українця із діяспори.

Д-р Ю. Солтис проживає в ЗСА. Він працював до виходу на пенсію в університеті Аделфай поблизу Ню Йорку. Почесний громадянин Стрия, звідки походить його родовід. В 1944 році, коли йому було 11 років, батьки виїхали до Чехо-Словаччини, а відтак до Австрії і Німеччини. Наприкінці 1949 року сім'я Солтисів переїхала до ЗСА. Там і здобув вищу освіту. Займається благодій-ницькою діяльністю в Україні.

Перший раз я мав можливість зустрітись з Ю. Солтисом в 1994 році, коли він читав лекції з англійської мови студентам та викладачам нашого університету. Враження? Уявіть самі, якщо людина досконало володіє еспанською, англійською та німецькою мовами і об'їздила ввесь світ. Його лекції сприймаються чудово і сприяють поширенню світогляду наших студентів.

Йосип Лось — завідувач катедри зарубіжної преси на факультеті журналістики Львівського Університету ім. І. Франка. Доктор політичних наук, професор. Відомий своєю громадською діяльністю. Веде передачу на львівському телебаченні „Світ і Україна". Фаворит студентів. Методика його викладання — нестандартний підхід, більше фактів, менше „водички". Професор спонукав думати над причинами, що породжують факти. Кажу про це, бо знаю професора зі студентських років. Це справжній учений, політик і педагог.

Переповненій слухачами авдиторії цікаво було спостерігати за діялогом цих поважних осіб. Ю. Солтис навчався за межами України і студіював науку за найвищими стандартами в атмосфері цілковитої свободи особистости, а тому сприймає процеси, що відбуваються в Україні, як несумісні із повною демократією та засадами свободи і справедливости. Україні ще треба вчитися демократії.

Проф. Й. Лось утверджував своє „я", виходячи з об'єктивної дійсности. Україна — не Америка. Домінантою утвердження України є велика відповідальність перед своїм родом, який сягає сивої давнини. Україну треба берегти, щоб вона, не дай Боже, не втратила своєї незалежности.

Натомість Америка заселена майже всіма національностями світу і не дивно, що прагматизм домінує над національною свідомістю і культурою. Дійсність, що вони в даний час диктують свої правила гри цілому світові. І це — правда! Ми не маємо права втратити свою державу через морально-культурні та інші чинники. Такий ляйтмотив виступу проф. Й. Лося. За його переконанням, якщо ми замериканізуємося, то нас чекає біда. Важко не погодитися з такими висновками. Адже на карту поставлена велика мета — незалежність. Тому навряд чи можна проводити аналогії з високорозвинутими країнами Заходу, де зформоване суспільство з високим рівнем матеріяльного забезпечення.

На противагу Заходові, ми перебуваємо в стадії усвідомлення необхідности розбудови такого суспільства. Дійсний стан і шлях до цього стану — це різні речі. В цьому переконаний наш гість з Америки. Він свято вірить у демократію, бо в його країні немає міжконфесійних чвар, на його країну ніхто не зазіхає. В Америці відсутні непередбачувані соціяльні катаклізми. Там панує верховенство закону. А це дозволяє змінювати знахабнілих чиновників шляхом виборів. Така ситуація не йде в жодне порівняння з нинішньою ситуацією в Україні. Але ми віримо в те, що в Україні теж підуть справи на краще. Українці — працьовитий і здібний народ. Не забуваймо і про те, що Україна — велика европейська держава з дуже вигідним геополітичним положенням.

Дискусія була жвавою, цікавою, на перших порах навіть напруженою. Існує багато об'єктивних причин, через які діяспора не може зрозуміти нас, а ми покищо не можемо зрозуміти її. Але це явище у майбутньому зникне. Ми знайдемо порозуміння. Цьому значною мірою сприятиме 2-ий Світовий конґрес українців.

Проф. Юрій Туниця, який взяв на себе ролю ведучого дискусією, вміло спрямував розмову на актуальні теми, акцентуючи увагу на найболючіші проблеми. Йому незрозуміло, наприклад, чому чужоземні радники рекомендують нашому Урядові скоротити вищі навчальні заклади наполовину, коли, приміром, у Німеччині їх понад 300, а в Україні — лише 170. Як оцінити такі поради? Мусимо самі давати собі раду і розраховувати на власні сили і розум.

Дуже багато запитань було із залі від викладачів і студентів нашого університету. Це свідчило про велике зацікавлення усіх присутніх.

Григорій Риндик

Союзовці попрощали П. Фуґу

27-го березня 1997 року Екзекутива і працівники Головної Канцелярії УНСоюзу попрощали на заслужену пенсію довголітнього працівника Фінансового відділу Павла Фуґу. П. Фуґа віддано відслужив 26 років у Фінансовому відділі, де провадив одну з відповідальних ділянок фінансів УНСоюзу.

На прощальній зустрічі (сидять зліва): В. Сохан, У. Дячук, М. Лиско, Л. Данчук, П. Фуґа й донька Христя.

В часі полуденку на прощання прибули Екзекутива УНСоюзу, співробітники Головної Канцелярії, донька Христина і теплими словами висловили подяку та склали найщиріші побажання щасливого, здорового заслуженого відпочинку разом зі своєю родиною.

П. Фуґа народився 27-го січня 1927 року в селі Веремінь повіту Лісько на Лемківщині. 30-го червня 1946 року був арештований за участь в УПА (сотня „Біра") і засуджений на 10 літ. В липні 1953 року був звільнений з в'язниці і поступив на працю в бюрі рахунків. В жовтні 1953 року відвідав подругу, яка вийшла з в'язниці, Марійку-„Лесю", вона була засуджена на 10 років за підпільну працю в УПА. 5-го червня 1954 року Павло одружився з Марійкою і в щасливого подружжя народжуються Христина, Ірина і син Богдан.

В 1967 році родина Фуґів переїхала до Фініксвілл, Па, де П. Фуґа почав працю у сталеварній фабриці, а також там включився в громадське і церковно-парафіяльне життя та став з цілою родиною членом УНСоюзу. Одержуючи „Свободу", в 1970 році запримітив, що потрібний працівник до Фінансового відділу в УНСоюзі. По зложенні аплікації УНСоюз прийняв на працю П. Фуґу до Фінансового відділу, де працював 26 років до дня відходу на пенсію.

Л. А. Д.

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ФРАНЦІЇ з Соціялістичної партії Ліонель Джоспен у середу, 4-го червня, повідомив про новий склад кабінету французького уряду, котрого 14 міністрів включає двох комуністів і одного члена партії Зелених. Крім того п'ять із 14 міністрів це жінки. У загальному вісім із усіх 26-ох нових міністрів і їхніх заступників, або 30 відсотків це жінки, що є на багато більше як було у попередньому коаліційному уряді, котрий соціялісти перемогли.

У П'ЯТНИЦЮ, 6-ГО ЧЕРВНЯ, в Ірляндії відбулися крайові вибори, в котрих прем'єр-міністер Джан Брутон був переможений 45-річним керівником опозиції Фіянна Фейл партії Берті Ейгерном. Хоч обидва політики пропонували своїм виборцям ту саму програму зменшення злочинности, податків і безробіття, то переміг Б. Ейгерн, бо він мав куди кращий контакт з виборцями під час виборчої кампанії, а крім того приобіцяв осягнути замирення у Північній Ірляндії. Хоч його партія здобула 77 місць із 166 у парляменті, а для зформовання уряду потрібно мати 84 місця, то ніхто не сумнівається, що він у злуці з іншими меншими фракціями матиме потрібну більшість місць, щоб керувати державою.

МИНУЛОГО МІСЯЦЯ ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон і Конґрес через обосторонні компроміси дійшли до згоди щодо збалянсовання державного бюджету. Одначе у неділю, 8-го червня республіканська більшість Палати Репрезентантів оприлюднила свій плян бюджетних видатків на медичне забезпечення, в котрому пропонує 16 блн. дол. для медично незабезпечених дітей країни, але відтягає свою обіцянку про допомогу оплачення медичного забезпечення для осіб старшого віку з малозаробіткової групи населення. Первісно було узгоджено, що для цієї мети буде призначено 1.5 блн. дол., але тепер можуть для цього найти тільки 400 млн. дол. Таке полагодження справи зовсім не задоволяє прихильників і оборонців осіб старшого віку, а зокрема тих, яких річні приходи є мінімальними 9,468 до 11,835 дол. і вони приобіцяли дальше робити все, щоб таку пропозицію змінити.

Дорогі наші співвітчизники!

Вдячні вам за традиційну вже збірку-коляду на потреби Колеґіюму Києво-Могилянської Академії. З уклінною подякою всім хто надав нашій єдиній у Києві недержавній українській школі допомогу, а саме:

Українська Православна Кредитова кооператива дол. 500.00; Самопоміч ФКК Ню Йорк дол. 250.00; Самопоміч ФКК Чикаго, М.І. Коць по 200.00; СУМА Йонкерс ФКК 150.00; Антін Валько, Орест Кузьма по 100.00; Софія й Іриней Темницькі, Віра Ковбаснюк-Шумейко, Ярослав Куровицький, Чупа забезпеченеве бюро, СУРМА книгарня, Роман Дякун, Людмила Морозова по 50.00; Дам'ян і Люся Поритко, Стефан-Антонина і Христина Льорх по 30.00; Володимир та Наталія Грицин, Михайло і Христина Ринасевич по 25.00; Ярослав і Христина Овад, Іван Нинка, Теодор і Ева Шмиґа, Ярослав і Марія Вижницькі, Андрій і Катерина Бук, Климентина Шевчук, Марія Шумило, Іваницький Н.Й., Володимир Левицький, Євгенія Плескачевська по 20.00; Зенон Чехович, Анна Гуменецька, Дмитро Круль, Ольга Кобзяр, Анастазія Допівка, Стефанія Іванчук, Володимира Гірняк по 10.00; Анна Спортонь, Марія Терех по 5.00.

Разом ____________ 2,240.00 дол.

Вказані вище добровільні пожертвування будуть використовуватись для виконання неприбуткової культурної, освітньої, наукової праці.

Директор
О. Ковальчук

Тільки українські фінансові установи допомагають нам на поселеннях і в Україні. Чи Ваші ощадності зберігаються повністю в українських установах, чи працюють проти нас у неукраїнських?

Збірник-колядник

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

СВ. П.

ГАЛІ ДУДИ

ПОМИНАЛЬНІ ВІДПРАВИ

відбудуться у церквах:

св. Пророка Ілії, Бремптон, Онтаріо, 14-го червня, о год. 10-ій ранку;

св. Юра, Едмонтон, Альберта, 12-го червня;

Пресвятого Серця, Бінґгемптон, Н.Й., 12-го червня, о год. 8-ій ранку;

св. Михаїла, Гартфорд, Конн., 15-го червня о год. 10:30 ранку;

Христа Царя, Бостон Масс., 15-го червня о год. 8:30 ранку.

Вічна їй пам'ять!

РОДИНА і ДРУЗІ

Пожертви можна складати на:
HALYA DUDA MEMORIAL FUND
CHILDREN of CHORNOBYL RELIEF FUND

272 Old Short Hills Rd.
Short Hills, N.J. 07078

Ділимося сумною вісткою, що в суботу 24-го травня 1997 р. в Гокінс, Висконсин відійшов у вічність

бл. п.

ЙОСИФ ЙОСАФАТ

ВАЙДА

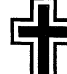
нар. 1925 р. в с. Юсиптичі (Йосиповичі) Стрийського району, Україна.

Залишив у глибокому смутку:

дочку — ЛЕСЮ КЕНЕДІ з мужем ДАНИЛОМ
сина — СЛАВКА ВАЙДУ з дружиною ДЕНІС
внуків і правнуків
рідню і знайомих в Україні та ЗСА.

Вічна йому пам'ять!

Приятелі: Михайло і Дарія Лесів.

Ділимося з рідними і знайомими сумною вісткою, що 9-го червня 1997 р. по довгій і важкій хворобі упокоївся у Бозі на 69-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО і БРАТ

бл п.

інж. ЮРІЙ КОНСТАНТИН

БЛІХАР

нар. в місті Тернополі, Україна

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА буде відправлена в середу 11-го червня 1997 р. в похоронному заведенні Бугая в Гемтремку, Миш.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужаться в четвер 12-го червня 1997 р. о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш.

Горем прибиті:
діти — ЛІЗА БЛІХАР-НОВЛІНҐ
— ЮЛІЯ БЛІХАР-КАЙДЕР
— РОМАН
— МАРТА
— ЮРІЙ
сестра — ІРИНА М. ДЖУЛЬ з мужем д-ром ПАВЛОМ ДЖУЛЕМ
сестрінки — д-р АНДРІЙ І. ДЖУЛЬ з родиною
— д-р ЮРІЙ О. ДЖУЛЬ з родиною
родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Просимо про молитви за упокій душі покійного.
Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 9-го червня 1997 р. упокоїлася у Бозі наша дорога МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ ПАЩАК

з дому МАЗЕПА

нар. 26-го липня 1918 р., село Речичани, Городок коло Львова

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю 13-го червня о год. 7:30 веч.; відвідини в той самий день від 2-4 по обіді та від 7-9 веч. у похоронному заведенні Литвина при Stuyvesant Ave., Union, N. J.

В суботу 14-го червня 1997 р. о год. 8:30 ранку — працальна молитва у заведенні Литвина.

ПОХОРОН відбудеться в суботу 14-го червня 1997 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя у Whippany, N.J., а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дочки — НУСЯ ДЕНИСИК та муж ОЛЕГ і діти РУСЛАН, ДАРА і ЛАНА
— ОРИСЯ ТРАЧ та муж МИРОСЛАВ і діти БОЯН, ДОБРЯН і РУСЛАН
родина в Україні.

Замість квітів проситься складати пожертви в пам'ять покійної на Український Музей в Ню Йорку.

Вічна їй пам'ять!

Писанка

Напередодні Великодніх свят в Українському Національному Музеї у Чикаго відкрилася виставка української писанки.

Навіть якщо уявити собі, що від усіх наших національних прибутків не залишилося б нічого крім писанок, то й тоді ці дивовижні витвори народного генія репрезентували б Україну в світовій цивілізації.

Для нас це не просто витвір мистецтва, традиція, це — історія нашого народу з прадавніх часів, його світогляд; це і український Всесвіт взагалі, і Космос окремої людини як особистості.

Чому саме яйце стало одним із найважливіших елементів дохристиянських вірувань нашого народу? А тому, що яйце — це символ народження, тобто джерело життя. Саме сила яйця творити нове життя причинилася до того, що воно стало невід'ємним елементом багатьох давніх ритуалів.

Збираючи по краплинках писанки, працівникам музею вдалося донести до нас національне мистецтво наших предків, яке й тепер не може залишити нас байдужими до себе.

На струсиних яйцях приємно бачити писанки Марка Мединського, який тільки що починає свій шлях у писанкарстві. Анна Чичула не тільки гарно розписує свої писанки, але й оздоблює їх золотими крапанками та репрезентує їх у вигляді дзвіночків. Писанки Стефанії Трой вражають своєю вишуканістю та точністю ліній; Орися Гладка та Юстина Гірняк з любов'ю відписують традиційні взори, і тому, коли дивишся на їхні писанки, маєш враження, що писанки розмовляють з тобою. Центральне місце зайняла музейна збірка писанок Тетяни Рейнарович та Лоррі Попової. Велику подяку треба скласти Лідії Романів, яка подарувала для музею збірку писанок з Космача.

Ми маємо відроджувати національні символи та духові обереги нашого народу. Цій меті власне і була присвячена виставка української писанки в Українському Національному Музеї в Чикаго, що відбулася від 15-го березня до кінця квітня ц. р.

Юрій Олішкевич

Керівники...

(Закінчення зі стор. 1)

слугами у ділових трансакціях, замість користування грішми. В такий спосіб підприємства уникають податків, а внаслідок цього їх керівники і корумповані бюрократи швидко багатіють.

Президент Кучма й Уряд України вважають злочинність і корупцію як загрозу для національної безпеки, заявив віцепрем'єр. У вересні 1996 року, додав він, Президент затвердив широку і детальну всеукраїнську програму боротьби зі злочинністю, левиною частиною якої відає Міністерство Внутрішніх Справ, але за виконання якої відповідають усі міністерства. Президент також вирішив створити Національне бюро розслідувань на зразок американського ФБІ.

Серед стратегічних заходів боротьби з корупцією в Україні він назвав розроблення правил поведінки офіційних осіб; усунення зі становища урядовців, які беруть хабарі; призначення на керівні урядові місця людей, які особисто відповідатимуть за боротьбу з корупцією у їхніх відділах; здійснення конкретних заходів з метою усунення можливостей для корупції й хабарництва (це, зокрема, широка система ліцензій і бюрократичних дозволів на підприємницьку діяльність, яка є залишком совєтського періоду).

Віцепрем'єр визнав, що корупція, як суспільне зло зможе бути ліквідована тільки за умов спільних заходів Уряду, поліційних органів і працівників підприємств, великих і малих, та за умов сприяння чесній поведінці серед громадськости — при допомозі засобів масової інформації, освітянської системи.

Наявність корупції в Україні дійсна, заявив віцепрем'єр Дурдинець, додаючи, що цей феномен помітний не тільки в Україні. Пресові повідомлення про корупцію в Україні дещо перебільшені, доводив він, але вони все одно негативно впливають на рішення потенційних інвесторів.

В. Дурдинець, якому 59 років, закінчив юридичний факультет Львівського Університету у 1960 році і почав свою кар'єру в комсомолі як секретар Львівського обласного комітету. Через шість років він працював у Центральному Комітеті Комсомолу в Києві, а у 1970 році перейшов на партійну роботу — спершу у Львові, а згодом в ЦК Компартії України. У 1978 році він став заступником міністра внутрішніх справ і там досягнув звання генерал-полковника. У виборах 1991 року Василь Дурдинець здобув депутатське крісло у Верховній Раді від округи у Кіровоградській області і в 1994 році був заступником голови ВР.

Відзначення 11-ої річниці чорнобильської трагедії в Дітройті

Холодного дощового дня в суботу, 3-го травня, люди з усіх куточків метрополітального Дітройту поспішали до Парафіяльного Осередку св. Йосафата, де відбулося вшанування пам'яті жертв Чорнобиля.

Програму відкрила голова відділу Рома Дигдало. Вітаючи присутніх, а зокрема 12-річного Володимира Малофієнка, жертву Чорнобиля, вона закликала присутніх не забувати про тисячі інших жертв, зокрема дітей, які потребують нашої допомоги. До переведення дальшої програми попросила Василя Колодчина. О. Василь Солковський, ЧСВВ, парох церкви св. Йосафата, прочитав молитву. Хор української католицької початкової школи Непорочного Зачаття під керівництвом Ірини Шамрай виконав пісні Тараса Шевченка. Приємно нуло почути пророчі слова великого сина України з уст дітей-українців, багато з яких ще ніколи не ступали на землю своїх прабатьків. Прозвучала й пісня Тараса Петриненка „Україна" під музичний супровід учнів. Це був дар наших дітей дітям Чорнобиля.

Д-р Павло Джуль, голова Світової Федерації Українських Лікарських Товариств, у своєму слові подав нові дані з України про зростання захворювань на рака щитовидної залози і левкемію у дітей шкільного віку, злоякісних пухлин у людей молодого віку та зростання мертвонародженности та вроджених вад у немовлят. Страшно чути ці факти, адже це тільки початки жахливих наслідків, а Чорнобильська АЕС далі працює!

З Ню Джерзі прилетів до нас Володимир Малофієнко, один з тих нечисленних дітей, яких вдалося врятувати від смертельної левкемії завдяки

В. Малофієнко, Р. Дигдало, голова ФДДЧ, Відділ Мишиґен і д-р П. Джуль.

старанням д-ра Зенона Матківського та американських лікарів. Володі було два рочки, коли вибухнув Чорнобиль, а тисячі дітей бавилися на вулиці, не підозріваючи, що непомітна смерть нависла над ними. Володю врятували тут, в Америці, але скільки дітей все ще вмирає в Україні... Від імені всіх, кому надали необхідну допомогу в критичну хвилину, Володя подякував українській громаді. Хоч якою невеличкою може видаватися громада українців Америки порівняно з населенням України, але завдяки гуманітарній допомозі цієї громади було обладнано шпиталь у Львові та надіслано шпитальне устаткування та ліки до багатьох шпиталів України. Шлях до загоєння ран Чорнобиля довгий, але ніхто не дбав про людей, коли будували нуклеарно-енергетичну станцію в Чорнобилі, з потугою, що на випадок катастрофи, могла нанести шкоду в тисячі разів більшу ніж атомова бомба в Гірошімі.

Христя Юзич з притаманним їй чуттям відчитала вірш Ростислава Василенка „Голгофта в Чорнобилі". На закінчення програми д-р Джуль та В. Малофієнко вручили Р. Дигдало почесну грамоту, що її надала Головна управа ОДДЧ і підписав д-р З. Матківський, за її самовіддану харитативну працю. Р. Дигдало подякувала за признання, за гарну співпрацю членів Управи, а зокрема Вірі Гнатюк та Валентині Євич за висилання пачок родинам потерпілих в Україні. Закінчуючи програму, вона подякувала виконавцям програми, всім присутнім і жертводавцям.

Оксана Бабич

Іран...

(Закінчення зі стор. 1)

домовлення між Туркменістаном, Іраном та Україною, за яким в обмін за нафту Київ постачатиме Тегранові металопродукцію і машини на суму 20 млн. дол. Обговорено також можливості співпраці за угодою між Азербайджаном, Іраном і Україною.

Під час зустрічі з головою Верховної Ради Олександром Морозом мова йшла про налагодження спільного виробництва літаків Ан-140. Іран висловив також зацікавлення у придбанні в України високих технологій.

О. Мороз сказав після зустрічі журналістам, що з боку Велаяті висловлено бажання Ірану вступити до організації Чорноморського економічного співробітництва у якості спостерігача. Голова ВР зазначив, що Україна сприятиме цьому, бо „чим більше країн буде входити до цієї структури, тим краще буде для безпеки Чорноморського регіону". Як відомо, членами організації, крім України, є Туреччина, Греція, Молдова, Албанія, Болгарія, Румунія, Вірменія, Азербайджан, Грузія, і Росія.

Велаяті сказав, що переговори щодо постачання іранської нафти в Україну продовжаться під час майбутньої візити А. Мінченка до Теграну.

ПОДІЇ

ФЕСТИВАЛЬ В ДЕНЬ БАТЬКА НА „ТРИЗУБІВЦІ"

Горшам, Па. (М. Бий). — Тут у неділю, 15-го червня, на „Тризубівці" біля Філядельфії відбудеться весняний фестиваль з нагоди Дня Батька. Виступатимуть: вокальний ансамбль „Львів'яни" і члени танцювальної школи „Волошки". До танців гратиме оркестра Зеновія Кмета. Розваги для дітей включатимуть "Moon walk", а для всіх будуть смачні та добірні страви й напої. Початок фестивалю о год. 1-ій після полудня. Фестиваль відбудеться в будьяку погоду. Фестивальний комітет й Управа УСО „Тризуб" щиро запрошують все українське громадянство на згаданий фестиваль.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЧЕРВНЯ, 1997 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори 42-го Відд. Т-ва ім. Т. Шевченка відбудуться о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Є важні справи тому просимо членів взяти участь. На День Батька 15-го червня від'їжджає автобус на Союзівку, просимо зголошуватися. Варвара Тижбір — рекордовий секретар.

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі"
й „Українському Тижневику(The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо пересилати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 222 Відділу

З днем 1-го червня 1997 р. обов'язки секретаря з'єднаних Відділів 222/328 перебирає секретар

БОГДАН КОВЧ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Bohdan Kowcz
3697 Vezber Dr.
Seven Hills, OH., 44131
(216) 524-1639

✶ ПОСЛУГИ ✶

● ПРАЦЯ ●

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊